

ikke den enes Overmagt, men begges Overenskomst efter fri Forhandling paa lige Fod.

Hornbæk, d. 17. April 1919.

Med venlig Hilsen

Viggo Bentzon.

Uddrag af det foreliggende Forslag til Lov om Ægteskab.

Vi gengiver nedenstaaende nogle af de mest omdisputerede Forslag til den ny Ægteskabslov og beder vore Læsere give sig Tid til at læse dem og bedømme dem paa Baggrund af den i mange Tilfælde forvirrede og falske Udlægning de har været Genstand for.

§ 40.

Det paahviler Mand og Hustru, gennem Tilskud af Penge, gennem Virksomhed i Hjemmet eller paa anden Maade, at bidrage, hver efter sin Evne, til at skaffe Familien det Underhold, som efter Ægtefællernes Livsvilkaar maa anses for passende. Til Underholdet henregnes, hvad der udkræves til Husholdningen og Børnenes Opdragelse saavel som til Fyldestgørelse af hver Ægtefælles særlige Behov.

§ 41.

Kan Udgifterne til en Ægtefælles særlige Behov og Udgifterne ved de Hverv, som den iøvrigt efter Skik og Brug og Ægtefællernes Forhold har at varetage for Familiens Underhold, ikke dækkes af det Bidrag, den selv skal yde ifølge § 40, er den anden Ægtefælle pligtig at overlade den de fornødne Pengemidler i passende Beløb ad Gangen. Dette gælder dog ikke, hvis en anden Ordning er paakrævet, fordi Ægtefællen har vist sig uskikket til at forvalte Penge, eller fordi andre særlige Grunde foreligger.

§ 42.

Hvad der i Henhold til §§ 40 og 41 overlades en Ægtefælle til Fyldestgørelse af dens særlige Behov, bliver dens Ejendom.

§ 49.

Ægtefællerne er pligtige til at give hinanden de Oplysninger om deres økonomiske Forhold, som kræves til Bedømmelse af deres Underholdspligt.

§ 50.

Under Samlivet er hver af Ægtefællerne i Forhold til Tredjemand berettiget til paa begges Ansvar at indgaa saadanne Retshandler til Fyldestgørelse af den daglige Husholdnings eller Børnenes Fornødenheder, som sædvanlig foretages i dette Øjemed. Samme Ret har Hustruen med Hensyn til sædvanlige Retshandler til Fyldestgørelse af sit særlige Behov. De her nævnte Retshandler anses for indgaaede paa begge Ægtefællers Ansvar, hvis ikke andet fremgaar af Omstændighederne.

Den anden Ægtefælle forpligtes ikke ved Retshandler, hvis den, med hvem den blev indgaaet, indsaar eller burde indse, at det, som Retshandleren gik ud paa, ikke var paakrævet.

§ 51.

Misbruger en Ægtefælle den Ret, som tilkommer den efter § 50, kan Overøvrigheden paa den anden Ægtefælles Begæring fratage den Retten. Denne skal dog atter tilbagegives den, naar Ægtefællerne er enige derom, eller Forholdene har forandret sig.

Overøvrighedens Afgørelse kan ikke gøres gældende mod godtroende Tredjemand, medmindre den indtegnes i Ægtepagtsbogen i Overensstemmelse med Reglerne i Kapitel XV.

§ 54.

Forældremyndigheden over de fælles Børn tilkommer Ægtefællerne i Forening.

§ 55.

Er Forældrene ikke enige om Uøvelsen af Forældremyndigheden, kan Overøvrigheden, hvor Barnets Tarv tilsiger det, paa Begæring af en af Forældrene henlægge Afgørelsen af Tvistigheder vedrørende Forældremyndigheden over Barnet til den af Forældrene, som skønnes bedst egnet eller bestemme, hvem Afgørelsesretten i den foreliggende Tvist skal tilkomme.

§ 64.

Enhver af Ægtefællerne faar Giffteret (jfr. §§ 65—69) i alt, hvad den anden Ægtefælle ejer ved Ægteskabets Indgaaelse eller senere erhverver sig, forsaavidt det ikke er gjort til Særeje. Den Formue, som er Genstand for Giffteret, udgør Ejerens Gifteeje.

§ 66.

En Ægtefælle er pligtig til at udøve Raadigheden over sit Gifteeje saale-

des, at den ikke utilbørlig udsætter det for at forringes til Skade for den anden Ægtefælle.

§ 67.

En Ægtefælle maa ikke uden den anden Ægtefælles Samtykke afhænde eller pantsætte fast Ejendom, hvori der haves Gifteret, saafremt Ejendommen tjener til Familiens Bolig, eller hvis Ægtefællernes eller den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed er knyttet til den. Saadan Ejendom maa heller ikke uden Samtykke af den anden Ægtefælle bortlejes eller bortforpagtes, saafremt dette vil medføre, at den ikke længere kan tjene til fælles Bolig eller som Grundlag for Erhvervsvirksomheden. Er den anden Ægtefælle umyndig, er det Værgen, eller, hvor Ægtefællen er Værge, en særlig beskikket Værge, hvis Samtykke udkræves. Dersom Udtalelse fra den anden Ægtefælle ikke kan indhentes uden væsentlig Vanskelighed eller Forhaling, kan Samtykke gives af Værgen, hvor en saadan er beskikket, og ellers af Overøvrigheden.

Har en Ægtefælle indgaaet en saadan Retshandel uden fornødent Samtykke, kan den anden Ægtefælle faa den omstødt ved Dom, hvis Erhververen eller Panthaveren indsaar eller burde indse, at Ægtefællen var uberettiget til at foretage Retshandleren. Sagen maa dog anlægges inden 3 Maanedre, efter at Ægtefællen har faaet Kundskab om Retshandleren, og senest inden 1 Aar efter dens Tinglæsning.

(Fortsættes.)

Spørgsmaal og Svar.

Fra et af vore Medlemmer har Kv. og Sf. modtaget en Række Spørgsmaal angaaende de ny Ægteskabslove. Vi har forelagt Fru Astrid Hein Spørgsmaalene, og hun har beredvilligt givet Svar.

Dette Bevis paa Interesse bør følges af andre Medlemmer angaaende de meget interessante Spørgsmaal, der er oppe i Tiden, og det vil være os en Glæde ogsaa ad den Vej at skaffe Samarbejde mellem Medlemmer og Redaktion. Red.

1) Er der Grund til at antage, at Barnefødslerne vil aftage som Følge af de ny Ægteskabslove?

Fødslernes Aftagen er en Bevægelse.